

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci úpadcu: A, o schválenie konečnej správy, na odvolanie veriteľa: S, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k.

2K 68/96-162 zo dňa 4. októbra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 2K 68/96-162 zo dňa 4. októbra 2007 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Košiciach schválil konečnú správu s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty zo dňa 7.6.2005. V odôvodnení sa konštatuje, že správca konkurznej podstaty predložil súdu konečnú správu o speňažení majetku patriaceho do konkurznej podstaty. Námietky proti konečnej správe podal v zákonnej lehote veriteľ – S, a veriteľ – S. Veriteľ – S, namietal, že na nehnuteľný majetok úpadcu bolo zriadené záložné právo dvoch konkurzných veriteľov, a to na základe záložnej zmluvy č. 1/2117/94 zo dňa 11.3.1994 a na základe rozhodnutia o určení záložného práva č. 744/320/1126/97 zo dňa 20.1.1997. Uviedol, že pri rozvrhu výťažku pre oddelených veriteľov v zmysle § 151c Obč. zák. má prednostné uspokojenie jeho záložné právo pred záložným právom druhého veriteľa – M. Ďalší veriteľ S odôvodnil svoje námietky s poukazom na § 22 Zákona o konkurze a vyrovnaní, podľa

ktorého v konaniach začatých do 1.2.1998 súd preskúma aj prihlášky, ktoré boli doručené po prihlasovacej lehote.

Súd preskúmal námietky a zistil, že pohľadávka veriteľa – S, bola na prieskumnom pojednávaní uznaná. Z listu vlastníctva č. X parc. číslo 59 – dom a parc. číslo 1090/15 – hala bez pozemku vo vlastníctve úpadcu, súd zistil, že na tento bolo zapísané záložné právo v prospech veriteľa v prvom rade K (v súčasnosti M., Bratislava) a v druhom rade Daňový úrad Vranov nad Topľou (v súčasnosti S).

S poukazom na ust. § 28 ods. 1 zákona č. 646/2004, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 328/91 Z.z. (ZKV) a § 70d ods. 2 tohto zákona, pohľadávky oddelených veriteľov majú byť uspokojené podľa poradia vzniku práva, pričom ako prvý je na LV č. X zapísaný M., na ktorého bola postúpená pohľadávka z K. Preto súd nemohol akceptovať námietku veriteľa – S, s prednostným uspokojením.

Námietka veriteľa – S, bola akceptovaná a súd nariadil na deň 4.12.2006 osobitné prieskumné pojednávanie, na ktorom bola prihláška preskúmaná, uznaná a zaradená do rozvrhového uznesenia.

Proti uzneseniu podal veriteľ – S, odvolanie. Rozhodnutie konkurzného súdu považuje za nesprávne z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Zákon o konkurze a vyrovnaní v konaniach začatých do 1.2.1998 neriešil súbeh oddelených veriteľov, a preto je potrebné pri rozvrhu výťažku aplikovať všeobecnú úpravu záložného práva obsiahnutú v Občianskom zákonníku v znení novely č. 249/94 Z.z., podľa ktorej, ak na zálohu viazne viac záložných práv, uspokojí sa predmetné záložné právo svojim vznikom najstaršie, pokiaľ zákon neustanovuje niečo iné.

V zmysle § 71a ods. 1 zákona č. 511/92 Zb., ak vzniklo na veciach alebo pohľadávkach viac záložných práv, prednostne sa uspokojí záložné právo na zabezpečenie daňovej pohľadávky.

Je toho názoru, že jeho pohľadávka má byť uspokojená prednostne. Navrhuje napadnuté uznesenie zmeniť tak, že súd končenu správu neschváli.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2

písm. c/ O.s.p. Vychádzal zo zistenia, že na majetok úpadcu – A bol uznesením sp. zn. 2K 68/96 zo dňa 12.11.2003 vyhlásený konkurz.

Ustanovený správca konkurznej podstaty – M, advokát so sídlom H, predložil konkurznému súdu v súlade s ustanovením § 29 ods. 1 zákona č. 328/91 Zb. v znení zmien (ďalej ZKV) správu o speňažení majetku z podstaty spolu s vyúčtovaním odmeny a hotových výdavkov. Konečnú správu a vyúčtovanie prejednal súd na osobitnom konaní dňa 4.10.2007, kde boli preskúmané námietky veriteľov k predloženej konečnej správe.

Námietka veriteľa S, týkajúca sa ohľadne prioritného uspokojenia pohľadávky s právom oddeleného veriteľa na základe záložného práva z 20.1.1997, nebola správcom konkurznej podstaty, ani súdom akceptovateľná s odôvodnením, že podľa § 28 ods. 1 zákona č. 646/2004 Z.z. a jeho prechodných ustanovení - § 70d ods. 2 ZKV, S, bude ako oddelený veriteľ uspokojený podľa poradia v súlade s návrhom rozvrhu, ktorý je súčasťou konečnej správy.

Podľa § 28 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. v znení zákona č. 646/2004 Z.z., veritelia pohľadávok, ktoré boli zabezpečené záložným právom alebo obmedzením prevodu nehnuteľností alebo zabezpečovacím prevodom práva (ďalej len oddelení veritelia), majú právo, aby ich pohľadávka bola uspokojená z výťažku predaja majetku, ktorým bola zabezpečená podľa poradia vzniku práva na oddelené uspokojenie. Právo na vydanie výťažku je potrebné uplatniť na súde, ktorý je príslušný na konkurzné a vyrovnacie konanie.

V zmysle prechodných ustanovení § 70d odsek 2 citovaného zákona, ustanovenie § 28 ods. 1 sa vzťahuje aj na konania začaté pred 1. januárom 2005, právne účinky úkonov, ktoré nastali pred 1. januárom 2005, zostávajú zachované. Je nesporné, že predmetné konkurzné konanie síce bolo začaté (návrh na vyhlásenie konkurzu z r. 1996) pred účinnosťou uvedeného znenia ust. § 28 ods. 1 ZKV, ale doteraz nebolo skončené, a preto je potrebné v zmysle prechodných ustanovení aplikovať súčasnú platnú úpravu § 28 ods. 1 ZKV pri zabezpečení pohľadávok veriteľov záložným právom, a to podľa poradia vzniku práva na oddelené uspokojenie.

Z predložených dôkazov, z obsahu spisu vyplýva, že na liste vlastníctva LV X, ktorý je súčasťou súpisu konkurznej podstaty (č.l. 66), je na tam uvedené nehnuteľnosti zriadené záložné právo časť C: ŤARCHY, kde na prvom mieste ako záložný veriteľ je uvedený subjekt –, ktorý svoju pohľadávku postúpil na spoločnosť M., Bratislava (veriteľ č. 8). Na druhom mieste je uvedený záložný veriteľ –, ktorý postúpil pohľadávku na spoločnosť - S, (veriteľ č. 11). Preto, ako prvý veriteľ, ktorý bude z výťažku predaja majetku uspokojený, je M., Bratislava, vzhľadom na poradie vzniku práva na oddelené uspokojenie v zmysle LV X. Keďže pre konkurzné konanie platí zákon o konkurze a vyrovnaní (lex specialis), nie je možné prednostne uspokojiť daňovú pohľadávku a postupovať podľa zák. č. 511/92 Zb., a preto námietky odvolateľa sú nedôvodné.

Konkurzný súd napadnutým uznesením schválil konečnú správu s vyúčtovaním odmeny správcovi konkurznej podstaty v súlade s ust. § 29 ods. 3 ZKV, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie ako vecne správne podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 18. decembra 2007

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: